

ESPE RAN ZAH!

FESTA DE L'ECONOMIA SOLIDÀRIA

11, 12 I 13 D'OCTUBRE DE 2019 – PARC NOU
EL PRAT DE LLOBREGAT

Un planeta anomenat Esperanza

La programació d'enguany, els dies 11, 12 i 13 d'octubre
al Parc Nou del Prat de Llobregat, segueix fidel
a la idea de combinar consciència, festa i paritat

Neus Molina | @NeusMolina

Com la Gàl·lia de Goscinnny, les habitants de l'Esperanzah són un poble resistent amb una mirada pròpia sobre què ha de ser l'economia i la construcció de l'espai social, cooperatiu i cultural. La programació d'enguany de l'Esperanzah!, dissenyada de manera col·lectiva per l'organització, segueix fidel a la idea de combinar consciència i festa, així com incorporar un espai destinat al públic familiar. Artistes com el sempre irreverent Leo Bassi, Amparanoia o Oques Grasses són alguns dels caps de cartell d'una trobada que en aquesta edició porta per lema #Planetaesperanzah.

Música, escèniques i clown se citaran els dies 11, 12 i 13 d'octubre al Parc Nou del Prat de Llobregat. El festival, un instrument més per donar orgull de barri als veïns i veïnes, va néixer així: del barri i per al barri. L'Esperanzah!, mitjançant la cultura, ha volgut fomentar el desenvolupament local i la transformació de Sant Cosme treballant per enderrocar, de mica en mica, el mur simbòlic que el separa de la resta del municipi. No obstant això, fent seva la màxima de "pensa globalment, actua localment", les de l'Esperanzah! han incorporat durant les seves edicions, i de manera transversal, temàtiques com l'economia solidària, la crisi de les persones migrades, el feminisme, l'ecologia o l'emergència climàtica.

L'Esperanzah!, com el llogaret d'Àstèrix i Obèlix, no és un festival qualsevol: aquí no es compren abonaments, sinó que es fan donacions per rebre una invitació per accedir al recinte i el 100% de l'import recaptat es destina a projectes socials. Potser sí que un altre planeta és possible. Som al planeta Esperanzah.

De Bèlgica a Manu Chao

El festival va néixer l'any 2007, quan un grup de persones vinculades a l'associació GATS i al projecte Radiochango van visitar Floreffe, un petit poble Belga on des de fa quinze anys se celebra el festival de músiques del món Esperanzah, un projecte que es nodreix d'una gran quantitat d'ONG belgues que el fan possible.

L'any 2008, Manu Chao va fer un concert exclusiu a l'equipament cívic Delta del Llobregat, i gràcies a aquesta acció simbòlica va arrencar l'Esperanzah! a Barcelona. El festival de músiques del món té la intenció de generar i difondre la cultura a través d'un espai de reflexió, un espai per a la transformació social del món i un espai amb música i activitats per a totes les edats, gèneres i condicions.

Les dones són aquí

Visibilitzar la dona en el món de la música és una assignatura pendent. Només el 13% de les actuacions artístiques dels deu festivals més multitudinaris de l'Estat espanyol són protagonitzats per bandes i solistes femenines, una injustícia que es vol revertir a Sant Cosme amb una programació, de nou, en clau de gènere.

L'edició passada, la cantant Amparo Sánchez (Amparanoia) i el col·lectiu ArtéMuhé van idear un dia

amb programació 100% femenina. Per l'escenari del Prat van passar més de quaranta grups i artistes de diferents generacions i gèneres, entre elles Arianna Puello o Ana Tijoux. Aquest any l'organització ha fet un pas més: ja no es tracta que elles tinguin el seu dia sinó que hi siguin sempre i a tot arreu. Així, la programació paritària travessa tots els esdeveniments del festival i s'empelta en un discurs feminista clar, amb dones que lluiten sense embuts contra el patriarcat i la invisibilització, com la rapera valenciana JazzWoman o Queenky Potras, amb Amparanoia i Marinah d'Ojos de Brujo.

Per Amparanoia, una de les impulsores del projecte Banda Futura, on la cantant es rodeja d'altres dones músiques i tècniques, l'escenari és i ha estat sempre un lloc per visualitzar les lluites, així com un espai de reivindicacions i projeccions: "Des de l'escenari emanen discursos nous en els quals les dones han deixat de ser objectes, i això les noies que estan al públic també ho reben". D'aquesta manera, per la cantant, quan les dones pugen a l'escenari també incorporen un relat diferent, vivències sovint en primera persona que ajuden a la idea de solidaritat i sororitat i també a empatitzar les unes amb les altres: "Les dones porten el seu relat, el de totes. Fa anys això era impensable, grups només de dones i cantant per a altres dones", explica Amparanoia. Del mateix parer és la cantant valenciana JazzWoman, que en les seves lletres relata vivències masclistes en carn pròpia: "Quasi totes les meves cançons plasmen experiències que he viscut al llarg de la meua vida o que han viscut amigues o familiars dones i en el seu moment no les van visibilitzar o no els van donar importància. S'han de deixar de normalitzar les situacions masclistes. És la merda del patriarcat".

El públic del present

Les criatures són el públic del present, no del futur. L'Esperanzah!, un cop més, reivindica un festival on les criatures també siguin les protagonistes. Un cop més, s'agermana amb el FestiClown, on destaquen espectacles de circ i clown amb el sempre irreverent i imprescindible Leo Bassi. Aquest any, una de les novetats de la trobada de clowns serà Pepe Viyuela, habitual de la petita pantalla, així com un dels pallassos més coneguts i divertits de l'Estat espanyol, com demostra en cada edició del Festival Internacional de Pallassos de Cornellà de Llobregat. Viyuela presenta el seu muntatge *Encerrona*, en el qual situacions absurdes i d'altres que no ho són tant faran morir de riure tota la família.

I no només de clowns viu l'Esperanzah!, sinó que la música per a la canalla també serà un dels plats forts amb les estrelles de YouTube El Pot Petit. La banda gironina, liderada per Siddartha Vargas i Helena Bagué, ha aconseguit amb el disc de cançons inèdites *A l'aventura* l'heroicitat de ser número 1 a iTunes (per davant de Pablo Alborán, Manolo García i Vetusta Morla), i els seus vídeos acumulen més de vuit milions de visualitzacions. "El poder de les xarxes és enorme. No obstant això, creiem que el que hem aconseguit ha estat gràcies

a totes les places, carrers, escoles i teatres en els quals hem actuat: no hi ha res com el directe, el boca-orella i el contacte personal amb cada família que ens ve a veure", explicaven en una entrevista al desaparegut Diari Jornada. "La música familiar pot dir, sense cap mena de vergonya, que és un *hit*".

Jovent, 'sound system' i Banda Esperanzah!

En aquesta edició, l'Esperanzah! repeteix la fórmula màgica de consciència i xerínola. Oques Grasses, amb el seu *Fans del sol*, faran ballar noies i nois seguint el ritme d'èxits com "In the night" o "Sta guai". La banda, composta exclusivament per nois, s'entronca en la línia de *boysband* catalanes destinades al públic adolescent que va començar Txarango i a la qual segueixen Doctor Prats o Buhos. La seva recepta d'èxit combina uns directes festius i trepidants que enganxen amb unes lletres poètiques i amb missatges molt positius que connecten amb una generació que desperta ballant i cantant la seva consciència ecològica, social i feminista. Un dels altres grups que també compta amb una munió de fans entre el jovent és Lildami, que amb el seu trap en català i sent la cançó de l'estiu de TV3 ha aconseguit posicionar-se com un dels artistes imprescindibles de qualsevol festival o festa major.

La novetat d'enguany, però, serà, més enllà dels directes musicals, la incorporació del *sound system*. De la mà de la cooperativa Rebelmadiag Sound System i QSoní, el festival s'apropa als ritmes i sons jamaicans. El divendres hi seran presents quan obri el festival amb un taller de salsa familiar. I el seu *sound* continuarà les nits de divendres i dissabte amb artistes com Adala, Paula Bu, Alex Bass o The Rigodonians.

L'Esperanzah! fa un pas més i crea una nova banda impulsada per Natxo Tarrés, un dels rostres del festival més veterans, així com un dels seus creadors. De la banda encara no se'n sap gaire, però segur que l'ex-Gossos no deixarà indiferent a ningú. I com a sorpresa d'última hora, el diumenge tancaran la jornada Manu Chao en acústic (El Chapulín Solo) i Lapakita Esperanzah After Party.

Una de les actuacions de l'edició 2018

Sintonitzar la transformació social

Carles Masià | @chmasia

En total, 28.000 persones van assistir a l'Esperanzah! 2018, que va generar un benefici de 115.000 euros per donar suport a iniciatives com Proactiva Open Arms, l'Hospital de Sant Joan de Déu, el Cor Safari d'Uganda, Pallasos en Rebeldia i els seus projectes en camps de refugiades de Palestina i del moviment de treballadores rurals sense terra (MST) al Brasil, juntament amb els grups Zoo i Txarango. Gràcies a aquests recursos, enguany al Prat també veurà la llum una nova cooperativa de distribució de paqueteria ecològica amb tricicles elèctrics.

Pel que fa a l'edició de 2019, es posarà el focus sobre l'economia solidària, la solidaritat militant i conscient, i l'emergència climàtica. "Volem que la nostra aportació es dirigeixi al món rural, ja que és una oportunitat per lluitar contra les conseqüències de l'escalfament del planeta", afirma el codirector del festival, Òscar Rando. D'altra banda, es repetirà l'experiència de l'Esperanzah! es muher del 12 d'octubre de l'any passat, una jornada 100% femenina tant pel que fa a les actuacions com a les qüestions tècniques. Enguany, la proposta es reafirma amb una participació femenina més transversal, ja que la paritat cobrirà la programació durant els tres dies de festival. També es dedicarà més atenció al públic familiar, amb el Festiclown Esperanzah! i actuacions destinades a la mainada.

Model genuí

Amb més d'una dècada d'experiència, l'Esperanzah! consolida el seu model genuí en un oceà de grans festivals. Segons un estudi de l'Observatori del Patrocini de Marques en Festivals –elaborat per l'agència Neolabels i l'empresa de gestió d'entrades i espectacles Ticketea–, a l'Estat espanyol en poc més d'una dècada s'ha passat de 551 festivals (2005) a 869 (2016), 169 dels quals a Catalunya. Segons la mateixa font, la meitat de patrocini són empreses de cervesa, de begudes refrescants, d'automoció i bancs.

La proliferació de festivals arreu és el motor que impulsa del sector de la música i l'espectacle, un món que també té la seva cara fosca. En els darrers anys no són estranyes les queixes per males pràctiques, sobretot arran de les subcontractacions que afecten el que passa en segon pla, fora de l'atenció del públic. Recordem la vaga de muntadors d'escenaris del darrer Sónar (*riggers*, en l'argot del gremi) o la denúncia que va fer aquest estiu el sindicat basc LAB relacionada amb les condicions laborals del personal que treballava al BBK Live de Bilbao (sous de 4 euros l'hora i jornades laborals de fins a 12 hores). A més, el model de macrofestivals que impera sol comportar finançament abundant i estable per part de les institucions i l'ús de recursos públics, com per exemple la xarxa de transports. Sovint, però, aquesta dinàmica té poc retorn social per a la comunitat que acull l'esdeveniment.

Qüestió de criteris

Enfront d'aquesta realitat, és possible treballar des d'un altre paradigma? Hi ha alguns factors que podem esmentar quan ens imaginem un festival en clau d'economia solidària. Parlem de programació paritària pel que fa al gènere, d'introduir codis ètics per a patrocini i col·laboracions, de fomentar els proveïdors cooperatius i de proximitat i d'actuar amb transparència, detallant, per exemple, la destinació dels excedents generats.

A sobre de l'escenari també hi ha criteris a tenir en compte per combatre la precarietat. Des del Sindicat de

Músics Activistes de Catalunya (SMAC) apunten tres reivindicacions bàsiques. En primer lloc, les artistes haurien de cobrar salaris dignes, tal com marca el conveni col·lectiu de sales, i estar contractades. En segon lloc, s'ha d'avançar cap a la paritat de gènere i, per tant, promoure els grups formats per dones. I, finalment, un punt que afecta els patrocini sobre els escenaris: les artistes haurien de tenir la potestat de demanar que no els fessin promocionar marques sense el seu consentiment o, com a mínim, que es pogués negociar el caixet d'un grup depenent de si una firma determinada apareix o no com a patrocinadora a l'escenari. "No pot ser que els músics surtin constantment en piulades o històries d'Instagram al costat de marques que ni els representen ni els paguen", explica Albert Costa, membre del sindicat.

Cap a una escena de festivals d'ESS?

Des de la seva creació, l'Esperanzah! ha anat augmentant progressivament la presència de projectes del món cooperatiu, a mesura que també han anat sortint i creixent opcions d'aquesta naturalesa en més branques. Rando admet: "Sabem que encara no som el festival que ens agradaria ser, per això és important el procés de cooperativització". El festival va començar explorant vies de coordinació cooperativa i després va incorporar les infraestructures, els subministraments i la restauració. I, darrerament, ja hi comencen a haver grups musicals i projectes de gestió de tiquets i sonorització en l'àmbit de l'economia solidària.

Per tant, és massa aviat per imaginar-nos festivals completament cooperativitzats? "Encara no podem parlar d'una escena de festivals d'ESS perquè no hi ha prou infraestructures per poder organitzar projectes integrals. Hi ha iniciatives que incorporem propostes d'ESS, però encara em costa imaginar un festival 100% d'economia solidària", reflexiona Xavi Urbano, del Say It Loud. Aquest festival nascut el 2008 és un dels projectes de la cooperativa Que Soni, especialitzada en sonorització, il·luminació i producció d'espectacles. Precisament, enguany encetarà la col·laboració amb l'Esperanzah! mitjançant el *sound system* de Rebelmadiq.

Una altra proposta propera és el Festival Protesta de Vic, que l'any passat va rebre una aportació de l'Esperanzah!. Esdeveniments com aquest, dedicat al cinema, exploren vies per obtenir serveis i patrocini amb criteris que fomenten la construcció de mercat social. "De fet, com que el codi ètic de proveïdors del Protesta és força estricte, molts cops no aconseguim tots els patrocinadors que voldríem", explica Laura Arau, que col·labora amb el Protesta i, a banda, és coordinadora de la Literal (Barcelona), la fira d'idees i llibres radicals. Literal neix fugint del patrocini genèric de grans marques i està augmentant i diversificant el nombre de proveïdors de l'ESS. "Per exemple, també treballem amb cooperatives de comunicació o perfils de periodistes de l'àmbit cooperatiu", detalla Arau.

Molts d'aquests criteris que hem repassat ja s'apliquen des de fa temps, mentre que altres mesures encara s'estan experimentant o requereixen estructures de més envergadura. El més important és que són propostes que impugnen la visió de la cultura com a simple mercaderia o entreteniment i no perden de vista un objectiu: que els festivals acabin practicant la cooperació en totes les seves dimensions.

El model
de macrofestivals
imperant sol tenir poc
retorn social per a la
comunitat que acull
l'esdeveniment

L'edició de 2019 posarà
el focus sobre l'economia
solidària, la solidaritat
militant i conscient,
i l'emergència climàtica

L'economia solidària i el feminisme continuen sent els eixos vertebradors de l'onzena edició de l'Esperanzah!. Repassem alguns dels criteris que s'estan aplicant per desenvolupar un model de festival transformador, tant a dalt de l'escenari com a baix, i altres experiències inspiradores

BENVINGUDES A LA GALÀXIA ESPERANZAH! COOP

L'Esperanzah! és un projecte pioner que es ramifica molt més enllà del cap de setmana del festival. Després de més d'una dècada de vida al Prat, inicia una nova etapa amb la fórmula cooperativa. D'aquesta manera, partint de la cultura, disposarà de més aliances i recursos per donar suport a un ampli ventall d'iniciatives d'aquí i d'arreu

La cooperativa sense afany de lucre inicia el seu recorregut amb més de 300 persones i entitats sòcies, que han aportat uns 70.000 euros de capital social

Carles Masià | @chmasia

La nova cooperativa de treball va arrencar formalment el passat mes de juny gràcies a l'impuls de les entitats que formen part de l'ecosistema de l'economia solidària del Prat, com ara Llobregat 47 SCCL, Som Gestió, la Fundació Esperanzah, Grups Associats pel Treball Sociocultural (GATS), l'empresa d'inserció Sao Prat i el Centre de Promoció Social Francesc Palau. La cooperativa sense afany de lucre inicia el seu recorregut amb més de 300 persones i entitats sòcies, que han aportat uns 70.000 euros de capital social. Ja s'hi han adherit grups i artistes (Txarango, Zoo, Balkan Paradise Orchestra, Alfred Garcia, Amparo Sánchez), pallassos (Iván Prado, Pallassos en Rebeldía), cooperatives (Arç), fundacions (Fundació Roca i Galès), la Xarxa d'Economia Solidària (XES), espais, centres d'estudis, ONG i altres entitats.

Per al col·lectiu fundador, la procedència diversa de les sòcies és un dels principals actius: "Sempre ens ha agradat la idea d'un món on càpiga tothom i treballem per aconseguir-ho. Esperem que, algun dia, les administracions públiques també vulguin formar part de projectes com aquest mitjançant models mixtos d'autogestió col·lectiva i recursos del comú", afirma Òscar Rando, membre del grup impulsor. En aquests moments, s'està formant una cinquantena de persones que s'ha animat a participar dels òrgans de gestió. És un pas previ important, en què es tractaran aspectes més tècnics del cooperativisme, però

A partir del mes
de novembre,
la cooperativa agafarà
definitivament les regnes
de l'organització
del festival i iniciarà
una campanya
de captació de sòcies

també metodologies grupals i estratègies de resolució de conflictes. A partir del mes de novembre, la cooperativa agafarà definitivament les regnes de l'organització del festival i iniciarà una campanya de captació de sòcies. En aquest sentit, Rando destaca que “la transformació en cooperativa és un pas natural; el resultat d'un treball que va començar a prendre forma a partir de l'any 2010, quan vam entrar en contacte amb entitats com Coop57 o la XES”.

De les músiques del món al Prat

La llavor de l'esdeveniment es remunta al 2007, quan unes quantes persones vinculades a GATS i la plataforma Radiochango van anar al festival de músiques del món Esperanzah!, que se celebra des de l'any 2002 a Florefe (Valònia, Bèlgica). Poc després, el 2008, Manu Chao va fer un concert a l'equipament cívica Delta del Llobregat que va marcar l'inici del festival al Prat, l'anomenat “quilòmetre zero” de l'Esperanzah!. La idea era fomentar el desenvolupament local i la transformació del barri de Sant Cosme i Sant Damià a través de la cultura. A partir d'aquest moment, el festival s'ha anat adaptant a les necessitats del municipi i a les lluites dels moviments socials. Així, per exemple, el 2012 es va traslladar al XirinGO! de la platja del Prat per celebrar la victòria de la plataforma Aturem Eurovegas sobre el projecte de fer un macrocasino al Delta del Llobregat, mentre que l'any 2016 el lema va ser “F***You Troika – Volem acollir – Obriu fronteres”.

La tribu Esperanzah

Durant els últims anys, l'esdeveniment ha estat capaç de generar multitud de connexions i de destinar més de 400.000 euros a projectes d'àmbit internacional, com Proactiva Open Arms i Dones Rumb a Gaza, però també amb incidència local, com les Dones Sàvies de Sant Cosme. D'altra banda, fa quatre anys, el festival va contribuir a impulsar Cultura Amb Causa, juntament amb Festiclown, Clownia, Canet Rock, Rototom i Barnasants.

Amb la nova etapa, el festival vol continuar donant suport a la creació i consolidació d'ecosistemes locals d'economia social i solidària o xarxes sectorials al voltant de la cultura i, per tant, fer que iniciatives i projectes comparteixin la idea central de cooperativitzar la solidaritat a partir d'un festival. “Totes les organitzacions que treballen en una lògica transformadora i de canvi de relacions dins dels nostres mons (treball, consum, cures...) són benvingudes a la tribu Esperanzah”, reflexiona Rando.

Pel que fa al futur, el pla esbossat a l'assemblea

constituent de la cooperativa preveu continuar incorporant elements de gestió cooperatius al projecte i que siguin solidaris envers aquest canvi de relació amb el món. L'edició de 2020 espera veure com es fan realitat nous projectes d'infraestructures, de marxandatge i, fins i tot, una polsera de pagament digital per a esdeveniments que també es posarà al servei d'altres festivals. Totes aquestes iniciatives en procés de gestació aviat es podran afegir a la cinquantena que s'han incubat al Prat recentment: Rebrot (agricultura al Parc de les Olors), GuifiBaix (telecomunicacions, una mena d'extensió de Guifi.net a la comarca), Illa de Serveis (muntatge d'esdeveniments), Transició Energètica (una associació que promou l'eficiència energètica), Tiquet.coop (venda de tiquets cooperativa)... La llista és llarga i abasta àmbits i fórmules jurídiques diverses (vegeu la infografia de les pàgines centrals).

Sant Cosme ha
passat de ser un barri
estigmatitzat a
esdevenir una de les
incubadores més actives
i innovadores
de l'economia solidària
del nostre país

Lluny de l'estigma

A Sant Cosme, la cultura ha servit per trencar estigmes i barreres. “El barri ha passat de ser conegut com el supermercat de la droga a esdevenir una de les incubadores més actives i innovadores de l'economia solidària del nostre país”, reflexiona Rando. Avui és un pol d'efervescència creativa on, a banda de manifestacions culturals com el festival Sopes del Món i l'Esperanzah!, conviuen projectes d'economia solidària d'abast estatal com Eticom – Som Connexió, cooperativa de telefonia i internet. Aquest terreny d'interacció és l'hàbitat natural perfecte perquè l'Esperanzah! sigui un brollador d'idees.

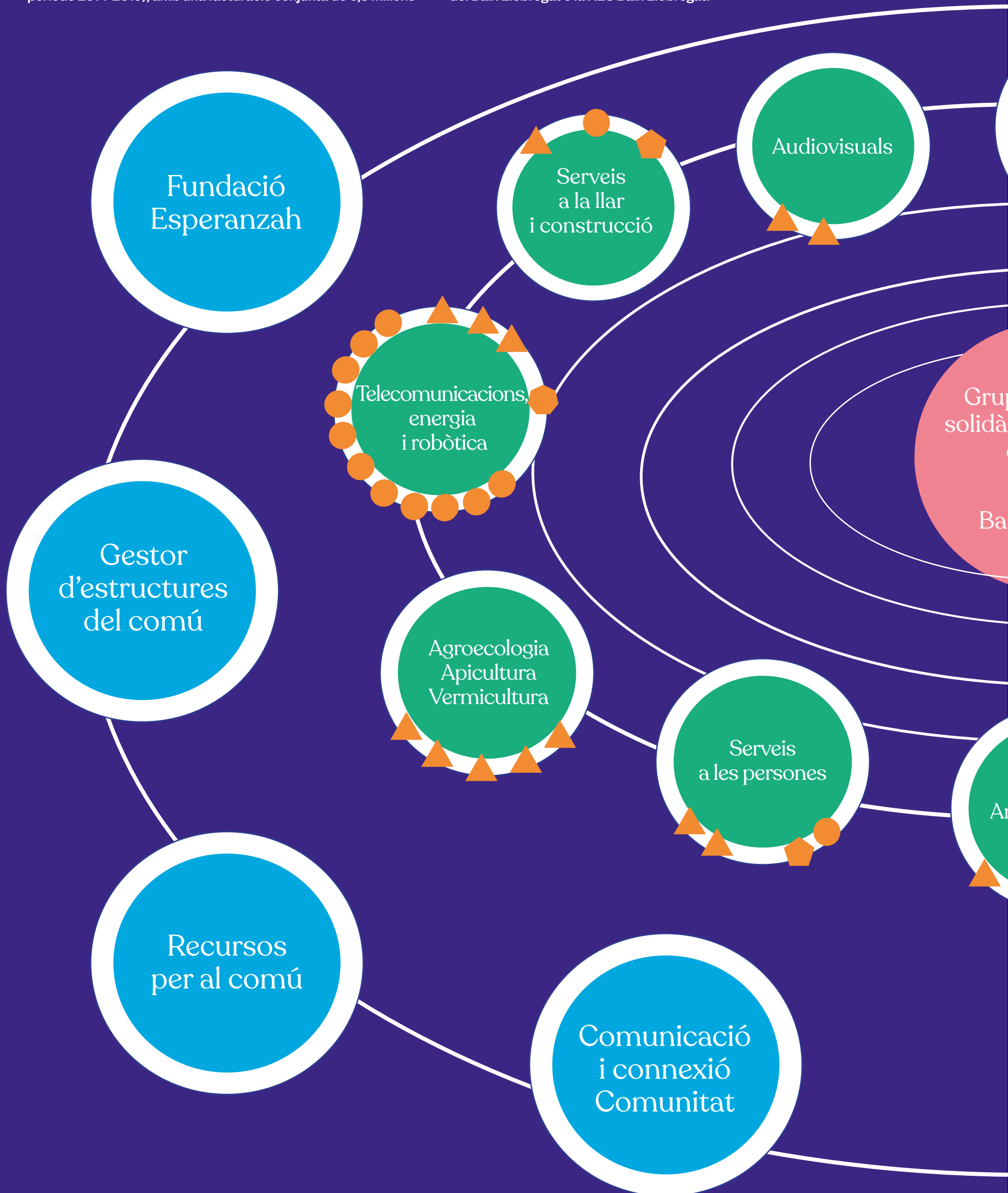

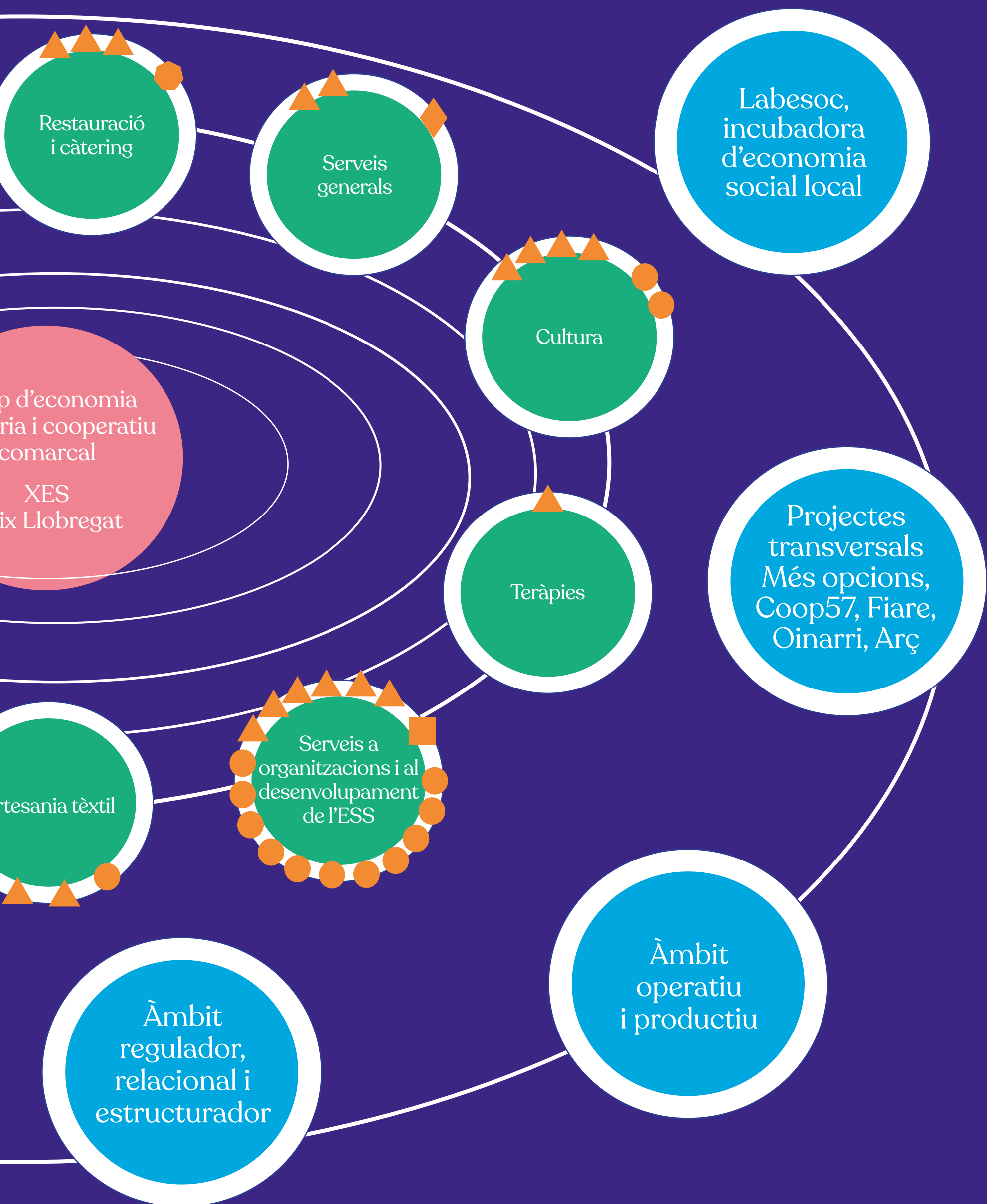
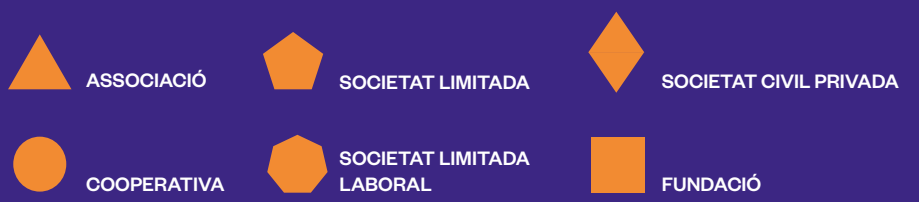
Imatge de la jornada Esperanzah es muher en la darrera edició

Cap a un ecosistema local de l'ESS

El festival Esperanzah! està ajudant a reproduir l'ecosistema local d'ESS del Prat del Llobregat i dinamitzant un altre espai de caire més sectorial relacionat amb la cultura, tot i que encara és incipient. A l'aixopluc del laboratori d'emprenedoria col·lectiva Labesoc s'han creat 47 empreses de diferents sectors (41 en el període 2014-2019), amb una facturació conjunta de 6,3 milions

d'euros (2018) i 266 persones treballadores. En aquest ecosistema l'Esperanzah! es relaciona amb altres actors que contribueixen a la vertebració territorial de l'ESS, com l'ajuntament -El Prat és un dels 39 municipis adherits a la Xarxa de Municipis per l'Economia Social i Solidària (XMESS)-, l'ateneu cooperatiu del Baix Llobregat o la XES Baix Llobregat.

Les formacions Balkan Paradise Orchestra, Maruja Limón, Jazz Band i Microguagua s'han constituït com a associació d'impuls, pas previ a la creació de la cooperativa, amb l'acompanyament de l'entitat Som Gestió

Sara Borrella | @sralane

La cooperativa Som Gestió va néixer el 2017 a partir de les necessitats que hi havia dins l'ecosistema local de l'economia social i solidària. “Moltes entitats estaven pagant una gestoria i GATS (Grups Associats pel Treball Sociocultural) va decidir que, en comptes de pagar a uns tercers, contractaria persones que poguessin dur a terme aquesta tasca”, explica Olímpia Sánchez, sòcia treballadora de la cooperativa.

Al principi, treballaven per a GATS i portaven la gestió comptable i fiscal d'algunes associacions i persones autònomes amigues, però de mica en mica es van adonar que les associacions i entitats de l'ecosistema tenien cada cop més necessitats i van decidir muntar la cooperativa. Actualment, assessoren una seixantena d'entitats, associacions, persones autònomes, societats limitades i cooperatives del territori.

La problemàtica de la precarietat musical

Des de Som Gestió treballen “per les persones a partir de les mateixes persones i les seves necessitats”, i s'encarreguen d'una part molt important del Festival Esperanzah!: l'assessorament comptable i fiscal dels grups de música. La seva primera fita va ser Txarango, amb qui comparteixen aniversari de naixement, i que des del 2017 també és cooperativa de treball associat.

Han iniciat el procés de cooperativització de diversos grups i actualment aposten per dues formes jurídiques diferenciades: la de cooperativa, que seria el cas de Txarango, i la de l'associació d'impuls –per a finalment convertir-se en cooperativa–, on trobem formacions com

Balkan Paradise Orchestra, Maruja Limón, Jazz Band (nascuda al Taller de Músics de Barcelona) i Microguagua. “El primer pas és formar una associació cultural per regularitzar la situació dels músics i que deixin de treballar en precari”, explica Sánchez. La finalitat és millorar la seva vida laboral. L'associació actua com a entitat coordinadora dels espectacles de les artistes sòcies i fa els contractes amb l'organització dels llocs on actuen.

L'acompanyament que realitza Som Gestió és totalment gratuït durant un període d'entre sis mesos i un any. Quan porten un temps constituïdes, els cobren un rebut trimestral de 150 euros. “Si econòmicament aquesta quota suposa una gran despesa per a les entitats, arribem a un acord de manera que les que tenen un volum d'ingressos més alt aporten més que la resta. Així podem donar suport a les noves associacions d'impuls que vulguin néixer”, explica Sánchez.

Els avantatges que suposa aquest canvi per a les bandes són molts. Durant molt de temps, una de les vies que tenien per treballar legalment era facturar a través de gestories que funcionen com a falses cooperatives de treball associat i/o d'impuls empresarial en les quals l'artista s'integra com a sòcia. Quan han d'emetre una factura, aquesta cooperativa la dona d'alta com a treballadora i emet la factura, cobrant un percentatge i descomptant la cotització a la Seguretat Social i la retenció de l'IRPF. En els últims anys, Inspecció de Treball està posant en dubte aquesta pràctica i té al punt de mira aquest tipus de falses cooperatives, i exigeix a les sòcies les quotes d'autònoms no pagades.

Amb la fórmula associativa, poden tenir nòmines i contractes pels dies i/o temporades que treballen i emetre factures sense IRPF. A més, els ingressos dels bolos van tots a l'associació i és el grup qui decideix si una part la reserven per a la compra d'instruments, per exemple.

“D'aquesta manera, es poden desgravar i/o compensar l'IVA, tenen un control total de la gestió econòmica i poden sortir d'aquesta precarietat econòmica”, detalla Sánchez.

El cas de Txarango

El procés de conversió a cooperativa de Txarango està molt lligat a l'Esperanzah!. “Nosaltres vam començar sent una societat civil privada (SCP) perquè en el moment en què vam constituir-nos com a grup el nostre gestor ens va recomanar aquesta fórmula jurídica perquè era la més econòmica i pràctica”, explica Àlex Pujols, baixista de la banda. No obstant, quan van anar a tocar per primer cop al Festival Esperanzah! l'any 2014 van quedar fascinats. El festival els va descobrir que ja incorporaven el cooperativisme en la manera com funcionaven i prenen decisions. “En el món de la música hi ha molt desconeixement sobre el món cooperatiu”, afirma Pujols.

A partir de llavors, Som Gestió els va acompanyar en el procés de transformació d'una SCP a una cooperativa de treball associat (Txarango, SCCL), que van completar ara fa dos anys. “L'acompanyament de l'Esperanzah! i el nucli del Prat ens ha ajudat moltíssim. Amb Som Gestió estem molt més ben acompanyats del que ho estàvem abans i la fórmula cooperativa és la que ens representa millor”, explica Pujols.

L'horitzó: l'autogestió

Dedicar-te a la música avui dia és una qüestió d'amor i fe. L'artista, quan toca en un concert i cobra, només té dues opcions per fer-ho legalment: emetre una factura (com a autònom, empresa o associació) o que l'empresa promotora el doni d'alta a la Seguretat Social en el règim especial d'artistes. La segona no passa gaire sovint. L'Associació Cultural Microguagua és una de les que forma part de les associacions d'impuls de l'Esperanzah!. El grup va néixer fa dotze anys al barri barceloní del Raval. “Al principi érem músics de carrer i durant uns anys vam anar esquivant el tema legal com vam poder, preguntant a amics del sector com ho feien. En aquest procés, vam conèixer l'associació Musicat, que ens gestionaven la part legal i econòmica a canvi d'un percentatge”, explica Francesco Casatta, *El Tano*, cantant i guitarrista de la banda. Un dia, van intentar optar a una ajuda econòmica que oferia l'Institut Ramon Llull per a la mobilitat d'artistes fora de Catalunya i necessitaven ser una persona jurídica per poder-s'hi presentar. A partir de llavors van entrar en contacte amb l'Esperanzah! i Som Gestió per constituir-se com a associació cultural, i fa un any que ho són.

La història de les Balkan Paradise Orchestra i Maruja Limón és similar. A l'inici treballaven amb l'assessoria jurídica Actura 12, amb qui gestionaven els temes comptables. “Nosaltres no teníem accés als nostres diners, hi havia molts retards i es quedaven un percentatge. Aquestes empreses fan el joc a Hisenda per cobrir-se les espatlles”, explica Elisenda Fàbregas, percussionista d'ambdues bandes. La necessitat de poder autogestionar-se i posar fi a aquesta situació les va portar a convertir-se en associació cultural.

Des del festival Esperanzah! ho tenen clar: cal treballar perquè cada cop més bandes esdevinguin cooperatives “com a forma de treball igualitària, autònoma, equitativa, autogestionada, solidària, horitzontal i transparent”.

Nou reflexions, una mateixa esperança

Carla Benito | @CarlaBenitoG

Com diuen elles: l'esperança, a part de sentir-se, es construeix. Buscar que una societat millor se solidifiqui no s'aconsegueix només a partir de petites accions provinents de petites idees. Una societat millor, una societat justa, amb equitat, amb llibertats i de totes, vinguin d'on vinguin, s'aconsegueix amb organització. Sobre aquesta base s'ha construït l'Esperanzah!, i amb aquests criteris s'hi han vinculat, d'una manera o altra, aquestes nou persones. Rosa Sevillano, Manu Chao, Amparo Sánchez o Zoo, per la seva vinculació amb la música, la cultura i l'art com a arma de canvi social. Leti Cabo i Anabel Montes, per creure que les persones són qui cuiden les persones. Lluís Mijoler (alcalde del Prat de Llobregat), per treballar perquè la ciutat sigui cada dia més oberta. Jordi Évole, per treballar des de la comunicació pels canvis. Les Dones Sàvies, per ser les que fan que el barri sigui un lloc on viure. I Jordi Cuixart, per seguir defensant la revolució des de la restricció de llibertat imposada per l'Estat espanyol.

Les Dones Sàvies de Sant Cosme

COL·LECTIU DE DONES GRANS

Durant tot l'any, les Dones Sàvies estem pendent de què passa al barri, el cuidem. Quan arriba l'Esperanzah! ens passem tres dies a la cuina fent menjar per a tothom. Allà riem, fem amistat... Comencem amb els esmorzars, els dinars, ajudem al cuiner amb el que ens demana. Després venen els sopars: amanides, entrepans... Treballem molt però ho fem molt a gust.

Cada cop hi ha més persones que entren a l'organització de l'Esperanzah! com a voluntàries i fa molta il·lusió trobar-te d'un any per l'altre. Penseu que hi participem des del 2009. A l'escola era més fàcil recollir, però allò era una miniatura. Ara cada cop ve més gent. I ens encanta que vingui gent de fora, que valorin el que tenim a Sant Cosme, que molta gent no ho fa!

Aquests tres dies hi ha un ambient alegre i familiar que després repetim amb noves activitats. Perquè l'Esperanzah! se'n va però la gent seguim al barri i anem fent cosetes durant tot l'any. Estem molt contentes amb la gent que ens empeny cap endavant.

Leti Cabo i Anabel Montes

DOCTORA I CAP DE MISSIÓ D'OPEN ARMS

El festival és un espai obert i lliure on es poden compartir experiències, rebre vivències d'altres persones, amb el seu afecte, amb la saviesa de sentir-ho en primera persona. Però, sobretot, és parlar amb llibertat de tot el que vivim al Mediterrani central. Podem narrar testimonis de les persones rescatades, que ens expliquen la seva situació, el que han viscut i el que viuen, per què s'han d'exposar al mar, a aquestes vies tan perilloses. A l'Esperanzah! compartim i transmetem els testimonis de les atrocitats de la guerra, persecució, pobresa extrema, violència, terrorisme i mort. Donar llibertat a aquesta realitat és visibilitzar-ho, no silenciar-ho i denunciar-ho.

Que sigui un festival cooperativitzat fa que tot tingui més sentit, que sigui de totes. La música és el llenguatge més sincer i universal que hi ha. Per Open Arms, l'Esperanzah! és un altaveu que arriba a la gent que farà que tot pugui canviar. Sent positius i amb energia, seguirem combatent: curarem, donarem calma i abraçarem moltes persones que ho necessiten!

Rosa Sevillano

FÒRUM SOCIAL DEL ROTOTOM SUNSPLASH

El festival Esperanzah! representa moltes coses, totes importants: des de tot allò que ha aportat al barri de Sant Cosme fins a tot allò que ens aporta any rere any a totes les persones que el vivim.

Personalment és un espai de respecte, de llibertat i, sobretot, d'amistat i amor. És on, formant part de la comunitat que s'hi crea, puc viure la diversitat d'espais que hi conviuen amb un munt de persones que m'estimo. Amb moltes d'elles ens veiem poc i és un lloc on retrobar-nos i abraçar-nos. Perquè això és l'Esperanzah!, una abraçada col·lectiva.

Per això el sento com un regal. I perquè tinc la gran sort afegida que la trobada coincideix amb les dates del meu aniversari. Gràcies, Esperanzah!. Us estimo. De debò que sou el millor regal, sou amor en estat pur.

© Violeta Palazón

Amparo Sánchez

ACTIVISTA MUSICAL

Vaig ser present al naixement de l'Esperanzah!, després de dues edicions de l'homòleg a Bèlgica. És un festival de músiques del món i solidaritat que se celebra en un entorn preciós i amb un suport de ràdios lliures, associacions i ONG molt interessant.

Quan vaig visitar Sant Cosme per conèixer l'equip de GATS i parlar del projecte al Prat, vaig sentir una emoció semblant: que la música serveix de motor i de nexa d'unió. S'hi sumava el repte de convidar i fer partícip un veïnat aïllat i discriminat al costat d'un parc que demanava vida i apostes valentes com aquesta.

Cada any he anat exercint papers diferents i sempre me n'he sentit part. He rebut suport en l'etapa com a Amparo Sánchez i quan vaig publicar el llibre *La niña y el lobo*, he cantat amb Manu Chao i vaig impulsar l'Esperanzah es muher el 2018, una preparació molt intensa per gaudir d'uns dies de convivència, música, reivindicació, feminisme i visibilitzar la dona en el món de la música, fora i dins dels escenaris.

El 2019, el percentatge de dones en els tres dies del festival és molt més elevat que en cap edició. Hi seré amb Queenky Potras i amb Banda Futura, demostrant que les dones que formem part d'aquesta indústria demanem el mateix salari i la mateixa visibilitat, ocupar el nostre lloc i ser una inspiració per a altres dones.

Jordi Évole

PERIODISTA

Hi ha gent que diu coses. I després hi ha gent que fa coses. Els de l'Esperanzah! són d'aquesta segona mena: gent que decideix dignificar un barri com Sant Cosme, al Prat. I tiren endavant un festival amb noms internacionals al mateix cor del barri. Podrien haver-lo anomenat Tardor Sound... però els escau millor Esperanzah!.

Allà on d'altres veien un barri sinònim de conflicte, misèria, suburbi... ells veuen vida, energia i una oportunitat de construir un món millor. I ho fan amb la música, amb la cultura, amb l'art, amb la solidaritat, amb el mestissatge, amb la lluita, amb la idea de no conformar-se. (I amb paelles multitudinàries per llepar-se'n els dits...) Aposten per un model cooperatiu i per l'autogestió. No exhibeixen cap bandera ni cap pàtria, però tots els que entren a l'Esperanzah! saben des del primer moment que allò és casa seva. Per mi és com entrar al replà de la meua escala, on sé que em trobaré els meus, que no sé ben bé qui són, però sé que me'ls trobaré.

No podien haver triat un nom millor. L'esperança, per més que ho intentin, no ens la robaran mai. I que any rere any es faci realitat aquest miracle, em fa pensar que l'Esperanzah! és l'últim que perdrem.

© Jordi Flores

Manu Chao

CANTANT

Des del seu naixement el 2008, amb un concert a l'equipament Cívic Delta, sempre vaig veure l'Esperanzah! com molt més que un festival de música. El sento com una família de veïns. Els que van apostar per fer-lo fa més de deu anys van ser valents i lúcids. Aleshores es tractava de connectar gent i de fer veure totes les coses bones que passen a Sant Cosme. Les Dones Sàvies del barri, la gent de GATS o el Jordi i la Graciela del bar Casa Ramon en saben molt, de tot això. Saben la importància de tenir cura del veïnat, de ser solidari i bon amfitrió.

Des del principi em va agradar l'aposta local de l'Esperanzah!, mà a mà amb els veïns, amb els productes de proximitat, amb els nens i les nenes, amb el suport a causes justes i generant petits canvis que poden ajudar a creure en un món millor.

De vegades, un té la sensació que som només consumidors potencials. Ens vacunen amb verins, se'ns pixen a sobre i diuen que plou... Però fins quan i cap a on? Avui dia tinc esperança en allò petit, en allò comunitari, en el meu veí. El festival Esperanzah! mola per això!

© Kleila Renesi

Lluís Mijoler

ALCALDE DEL PRAT DE LLOBREGAT

Esperanzah! és un clam que convoca tota aquella gent que ens rebel·lem contra la resignació. Tota aquella gent que no només portem un altre món possible als nostres cors, sinó que sabem que aquest nou món està creixent en aquest instant. Ara i aquí.

A Sant Cosme, un barri metropolità que alguns haurien volgut condemnar a l'exclusió, el festival Esperanzah! ens convoca per mostrar que la cultura i l'economia social i cooperativa són armes carregades de futur. Perquè ens obren l'horitzó d'una societat més lliure, d'una societat en peu contra la indiferència, acollidora dels i les qui fugen de la fam i la guerra causades per una Europa voraç i neocolonial. I també d'una societat en lluita contra el masclisme. Perquè, com ens recorda des de l'any passat el festival, Esperanzah! és, sobretot, *muher*!

Benvingudes al Prat, benvingudes a Sant Cosme, benvingudes a l'Esperanzah!, on el món canvia!

Jordi Cuixart

PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

Fa poc més de dos anys, en un gris calabós de l'Audiència Nacional, vaig entendre que en el fons tota injustícia enforteix l'esperança per fer possible un món millor. La responsabilitat amb la humanitat exigeix que ens neguem a l'obediència cega, perquè els culpables d'una desigualtat galopant, la crisi climàtica o les morts al Mediterrani basen el seu sistema de privilegis a fer creure que els drets són una mercaderia més.

La veritable revolució comença en un mateix. Tenim dret a la sobirania energètica, alimentària i nacional, i al Baix Llobregat hi ha un bon exemple de coherència amb l'entorn i el planeta, al voltant de la cultura. També Òmnium impulsa iniciatives de transformació a través del projecte "Lliures d'exclusió, pobresa i desigualtats", amb les ECAS i Coop 57.

El president espanyol menteix cínicament dient que Catalunya és un territori ric, mentre un 23% de la ciutadania està en risc d'exclusió. Però ens han llegat una actitud incombustible en la lluita de les conquestes col·lectives i l'acció no-violenta és un instrument idoni per a l'exercici real dels drets. Estem disposats a assumir-la, perquè està en joc el demà dels que encara no han nascut i, com deia Emma Goldman, "el futur pertany als audaços".

Presó de Lledoners, setembre de 2019

ZOO

GRUP DE MÚSICA DEL PAÍS VALENCIÀ

L'Esperanzah! té alguna cosa diferent. Els grups hi anem a molts, de festivals *diferents*. Però ara, que fins i tot els valors transformadors es mercantilitzen, hi vam trobar una cosa diferent. Podríem parlar d'aquells valors que assenyalàvem: anticapitalisme, sostenibilitat, ecologia, feminisme, horitzontalitat, cooperativisme. Però no és això... És la seua gent, la gent que hi ha al darrere, com l'Òscar, l'Ivan, les Dones Sàvies, l'Iris Serrano, les Balkan Paradise Orchestra, el Natxo Tarrés o els Txarango... Nosaltres volem ser, un poc, com tota aquella gent. Per això som sols un més, de l'Esperanzah!

© Bernat Almirall

Fer possible un altre món

Una trentena d'entitats plantegen respostes a problemàtiques socials, econòmiques i culturals. L'espai El Poble dels Possibles presenta idees transformadores i posa l'accent en projectes que tenen l'origen al Prat de Llobregat

Clara Macau | @ClaraMacau

Des de la primera edició el 2008, el festival de música Esperanzah! dona cabuda a les utopies d'allò possible. El Poble dels Possibles és l'espai que reuneix entitats amb projectes transformadors d'economia social, cultura comunitària, comerç just i educació en valors. “Enguany posem l'èmfasi en les iniciatives associatives del Prat de Llobregat per crear sinergies i obrir un diàleg sobre models alternatius de producció, consum i organització social”, explica Violeta Palazón, membre de l'organització. Fins a trenta entitats demostraran, amb tallers i xerrades, que el món possible que s'anunciava al Fòrum Social Mundial de Porto Alegre ja existeix, un món “més just, feliç i sostenible”.

Germen d'idees

“Al Prat de Llobregat fa anys que es promou el comerç local i entre els residents hi ha un esperit emprenedor”, comenta l'artesana de teixits Natalia Cuevas, membre de l'associació El Prat Crea. El col·lectiu el formen una vintena de petites empresàries que venen cosmètica natural, joguines educatives o bijuteria feta amb bons materials. La filosofia del grup es basa en la recuperació dels oficis tradicionals i l'elaboració de productes amb valors. “Vam veure que podíem tenir força si ens aplegàvem en una associació que plantegés una alternativa al comerç de masses”, exposa Cuevas.

Lluny de l'artesanària, però també del Prat, els Grups Associats pel Treball Sociocultural (GATS) del Prat de Llobregat van impulsar el projecte de Som Eficiència. “Vetllem per reduir la despesa energètica, orientem per fer un consum conscient i ajudem les famílies que pateixen pobresa energètica”, explica Andoni López, que participa a Som Eficiència, Som Energia i GuifiBaix, entitats que tenen en comú crear un model energètic més just.

Som Eficiència actua per reduir l'impacte social de l'energia, que es tradueix en l'exclusió energètica de població en desavantatge econòmic. L'entitat ha assessorat l'Oficina d'Energia del Prat de Llobregat per millorar aquest problema. “Ara bé”, diu López, “no només es tracta de reduir la factura energètica, sinó d'apoderar la ciutadania per a un ús eficient de l'energia”

Cultura comunitària i sobirania alimentària

Fa trenta anys que Justícia Alimentària treballa en la implementació de l'agroecologia, el rescat de la colònia camperola de l'Àfrica i l'Amèrica Llatina i la promoció de la cultura alimentària. L'organització denuncia les pràctiques de les grans cadenes i alerta sobre l'especulació alimentària: “Els bancs i fons d'inversió creen fam amb

la pujada dels preus de matèries primeres”, declara el seu director, Javier Guzmán. Justícia Alimentària combat un model d'agroindústria basat en la producció intensiva i un sistema de comercialització monopolitzat per empreses transnacionals. La seva visió és que tot plegat forma un sistema que manté les desigualtats i origina pobresa. “Les classes treballadores són les que pateixen la mala alimentació que es deriva d'aquest model. Per això, oferim eines a les famílies i la comunitat educativa per al que anomenem *autodefensa ciutadana*, que no és res més que educar-nos en una cultura alimentària transformadora”, conclou Guzmán.

Alimenta También Tu Alma (ATTA) és una associació de permacultura. Amb la mirada en l'agricultura i l'ecologia, el projecte proposa un model de vida harmònic i equilibrat. La seva presidenta, Adriana Golia, destaca el programa Konvivar: “És un recurs per vèncer l'aïllament i la incertesa compartint amb els veïns i la família pràctiques ecològiques i alternatives que ens fan créixer en una dimensió humana, ètica, econòmica i tecnològica”.

Cooperació internacional per equilibrar el món

L'ONG italiana Emergency fa anys que treballa en la difusió de campanyes que demanen la fi de les intervencions militars i l'esforç de guerra. Al nostre territori, fa només cinc anys que aquesta organització s'ha dotat d'un equip voluntari que treballa per recollir fons per construir equipaments mèdics en zones de conflicte armat i defensar el “no a la guerra”. “Cerquem voluntaris professionalitzats per treballar en països en conflicte i proporcionar assistència mèdica a les víctimes”, diu la portaveu de l'organització a Barcelona, Raffaella Stasi. Emergency és operativa en divuit països, i a Itàlia va començar amb el llançament d'una campanya per aturar la producció de mines antipersona a Ruanda. Des del territori català, “esperem arribar a constituir un grup sòlid de voluntaris per promoure la cultura de pau”, exposa Stasi.

Refugees Welcome dona suport als programes d'ajut estatal creant nuclis de convivència entre refugiades de guerra i persones que volen compartir habitatge. “Per a una persona refugiada, no és fàcil buscar pis”, explica el membre de la junta directiva estatal i soci voluntari, Pablo Alonso, “hi ha reticències culturals i, a més, la seva condició es percep com una manca de garanties per pagar el lloguer”. “Formem convivències estables en què la persona refugiada paga un lloguer i, per tant, té autonomia”, apunta Alonso. L'entitat té una xarxa de voluntàries i personal tècnic que connecta persones llogateres amb reallotjades i fa tasques d'acompanyament durant el procés

de convivència. A més, té per objectiu que la persona refugiada estableixi relacions socials, aprengui la llengua i construeixi un projecte de vida a llarg termini.

El Col·lectiu Vio va néixer el 2016 arran de l'experiència d'un grup de voluntàries en un camp de persones refugiades a Grècia. Avui, entre altres projectes, el grup treballa en el programa Greenbags, que subministra fruita i verdura a col·lectius vulnerables i que també s'implementa a Melilla, on atén jovent que viatja sol, amb el suport de Prodein. “A Grècia, els camps pateixen saturació i part de la població no té les necessitats bàsiques cobertes. El govern està desmantlant els *squads* [cases ocupades] i hi ha persones que viuen al carrer”, denuncia la voluntària Laia Creus.

El Marroc, un territori per a l'intercanvi cultural

Al Son Morocco vol fer del turisme al Marroc tota una experiència cultural, amb una proposta de viatges organitzats de manera responsable i sostenible. L'associació té col·laboradores locals i és per això que pot oferir un contacte genuí amb el país: “El visitant és convidat a les llars marroquines per intercanviar anècdotes i històries mentre pren un te. Si vol, pot portar roba, sabates, material escolar, joguines..., coses que té a casa i que estan en bon estat, per lliurar-les en agraïment”, explica la presidenta de l'associació, Montse Romera. “El Marroc ens ensenya noves maneres de mirar el món”, continua, “el poble amazic, per exemple, està vinculat amb la natura i mostra una consciència desenvolupada sobre la seva cura”. Així, un dels col·laboradors d'Al Son Morocco, el tuareg Abdeul Semlali, sovint acompanya rutes a través del desert que mostren la cultura amaziga. Però el Marroc no és només desert. L'associació té una ruta de contrastos que enllaça Tànger i Marràqueix i que mostra la fisonomia mediterrània dels pobles de la costa, la verdor del Rif, els carrers laberíntics de Fes i el dinamisme comercial de Marràqueix.

Una de les paradetes de la fira d'entitats El Poble dels Possibles

Programa d'activitats Esperanzah! 2019

DIVENDRES 11

18 h	Obertura
19 h	Acte de reconeixement: la criminalització de la solidaritat a la Mediterrània
20.30 h	Documental <i>L'honestat d'un compromís</i> (Joan N. García-Nieto)
21 h	Lildami
22 h	Banda Futura
20.30 h	Documental <i>Les Dones Sàvies de Sant Cosme</i>
01 h	Itaca Band
00 h	Karamba
02 h	Rebelmadiq Adala & Siva (dub live), amb Paula Bu
04 h	Tancament

DISSABTE 12

10.30 h	Assemblea
11 h - 19 h	La carpa de Tata-Inti
11 h	Taller de txikung Taller de ioga per a famílies
11 h	Festiclown Pablo Superstar Cool
12.30 h	Tombs creatius
13 h	Claire Ducreux
14 h	Mujerario
13 h	Xerrada: "Construint futur des de l'origen"
14 h	Pol-len Musical
15 h	Krestatum (batucada local)
15 h	Transició energètica i ESS
16 h	The Rigodonians (salsa, cúmbia i descàrregues llatines) + Taller de salsa obert i participatiu
16 h	AYOM (guanyadora del Concurs de Bandes de Badalona 2018) + Taller de salsa obert i participatiu
17 h	Yo Mussolini (Leo Bassi)
18 h	JazzWoman
19 h	Suu
20 h	Montón Fiestao
20 h	Feminització de la cultura
21 h	Elèctrica Dharma
22 h	Queenky Potras
22.30 h	Yonse
23 h	Gatibu
00.15 h	Oques Grasses
23 h	Documental <i>ESPERANZAH!</i>
02 h	Rebelmadiq Longside Pupa Congo, Dimas & Alex Bass
04 h	Tancament

DIUMENGE 13

11 h	Somsó (batucada)
12 h	Lletra i música Els Carbonell
11 h - 14 h	Espai d'automaquillatge
12.30 h	El Pot Petit
13 h	<i>El festiclown en temps de guerra</i>
15 h	Sant Andreu Jazz Band
15 h	Gala Aeris Femenins
16 h	Xerrada: "Síria: una ferida oberta en la consciència de la humanitat". Amb Fabiola Barranco, Ricard García Vilanova i Cristina Sánchez.
16.30 h	Grammo Suspect - Rainbow Ambassador Kenya
17 h	Encerrona (Pepe Viyuela)
18 h - 19.15 h	Banda Esperanzah!
19.30 h	El Chapulín Sólo (Manu Chao acústic)
20.45 h	Mara Barros + Dones Sàvies
21.30 h	Lapakita Esperanzah After Party
00 h	Tancament

- ESCENARI POTA BLAVA
- ESCENARI DELTA
- CARPA FESTICLOWN I FÒRUM SOCIAL
- PROGRAMA INFANTIL

- IL·LUMINACIÓ
- AMBULÀNCIA
- AIGUA
- ARTESANIA I MARXANDATGE
- LAVABOS
- LAVABOS DISCAPACITATS
- BARRA
- DUTXES
- CÀMPING
- PUNT LILA
- ZONA FAMILIAR
- FORO SOCIAL
- PLAÇA DE LA TRANSICIÓ ECONÒMICA

Acte de suport a Fraguas Resiste. El món rural com a oportunitat per a la lluita contra l'escalfament global i com a model d'economia de transició, cooperativa i regenerativa. (Hora i espai per definir)

Durant tot el festival:

- Plaça de l'economia solidària.
- Presentacions, activitats i mostres de projectes d'ESS amb el suport de Labesoc, Ajuntament del Prat i el projecte Ateneus Cooperatius, impulsat per la Generalitat de Catalunya.
- Exposició dels Ateneus Cooperatius.
- Pol·len Musical (jocs cooperatius).
- Exposició Ruido Photo: les rutes de les migracions.
- Mostra de refrescos, vi de nous i cerveses cooperatives.
- Taula permanent sobre la cooperativització de l'Esperanzah i mostra de més de 20 iniciatives d'ESS.

Publicació editada conjuntament pel Festival Esperanzah! i la Directa. Amb el suport del programa d'Ateneus Cooperatius de la Generalitat de Catalunya www.esperanzah.cat / www.directa.cat

Coordinació: Paula Rodríguez
Edició: Jesús Rodríguez
Correcció: Èlia Oliván
Maquetació: Fredic Barrera i Lola Fernández

Aquesta publicació s'ha enviat a impremta el 30 de setembre de 2019
Tirada: 15.000 exemplars.

IMPULSA

PRODUEIX

AMB LA COL·LABORACIÓ

SUPORT INSTITUCIONAL

PATROCINADORS

MITJANS

